

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Pó'i'a acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dér' prenumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte siodieniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Blastemulu romancei a-supra jucutiiloru.

Dómne prapadesce,
Dómne pedepsesce,
Cu a ta taría,
Cu a ta mania,
Pre toti cāti su' rei,
Cāti su' jucutiei.
Dà li 'n a loru cale,
Pe a loru carare,
Totu feliulu de bóle,
Sà nu se mai scóle,
Sà jaca pe patu,
Gemendu ne'ncetatu,
Sà se pocaiésca,
Si sà se muncésca,
Cum ne facu pre noi,
Fore oi si boi,
Fore de vestmente,
Fore 'ncaltiemente,
Fore de farina,
Fore de slanina,
Fore de avere,
Fore mangaiere.
Tramite li Sante,
Tu pré bunu Parente,
Rele si nevoi,
Cum le sentimu noi,
Candu ne lasa goi,
In érn'a cea grea,
Fore de-o surcea,
Fore de-o nui'a,
Fore focu calduti,
La pruncii micuti,
Tramite 'ndurate,
Tu, ce faci dreptate,
La acesti strigoi,
La acesti ciocoi,
La acesti vampiri,
Fore de sentiri;
Totu ce scii mai reu,
Totu ce dorescu eu:
Tramite li focu,

Sà-i arda pe locu.
Tramite-li para,
Sà-i arda 'ntr'o séra,
Tramite li apa,
Sà-i innece 'ndata,
Trasnetu si putiósce,
Fulgere gretiósce,
Ca sà-i potopésca,
Si sà-i prapadésca.
Sà nu ni mai vina,
In casuti'a plina,
De mici copilasi,
Nóua dragalasi,
Si sà li rapésca,
Sà li jucutiésca,
Panea de pre mésa,
Hainele d'in casa,
Sà-i lase plangundu,
De fóme gemendu,
Sà-i lase goluti,
Miseri si desculti.
Scapa ne Parente,
Te rogàmú ferbente,
Cum Tu socotesci,
Cà o nimeresci,
De acesti strigoi,
De acesti ciocoi,
Ce ne necasiescu,
Si ne jucutiescu
De totu ce avemu,
De nu mai potemu,
Te rogàmú pré bune
Fii bunu si ni spune,
Déca-i prapadesci,
Déca-i pedepsesci,
Sà mai lepadàmú,
Grigi'a ce-o portàmú.
Cà noi de necasu,
De grigia, unu ceasu
Nu avemu odina,
N'avemu di senina.
Totu la ei gandimu,
La ei socotimu,
Totu de ei visàmú,

De ei fantasămu.
 Fă, să scimu și noi,
 Că nu sunt strigoii,
 Că nu-su' juctiei,
 Ômeni de cei rei.
 Să mai resufflămu,
 Să mai cugetămu
 L'ai nosti copilasî,
 Scumpi și dragalası;
 Cum să-i crescemu mari,
 Voinici, bravi și tari,
 Să ne mantuiésca,
 Sî să ni golésca,
 Tiér'a de calăi,
 De ômeni misiei
 Ce nu se sfiescu,
 Nu se 'ndestulescu,
 A ne apesă,
 A ne împilă.

B. Ch. F. T.

Cuiu cu cuiu.

— Poveste d'in betranii. —

A fostu odata ce a fostu, că de n'ar fi, nu s'ar po-vesti; a-poi neci eu nu stau a minti, ca unu purecu a plesni; neci nu portu mintiunile cu saculu, ci numai cu desagulu.

A fostu odata unu omu fôrte avutu, dér' negru la sufletu. Acestu omu avè datina a se naravi cu slugitorii sei intr'unu mou fôrte ingrozitoriu.

A-nume elu se legă a plati slugii ori ce va cere, déca acel'a, in restempulu cătu va slugi la dinsulu, nu se va mania ori ce ar face stapanulu cu elu. La intemplare inse déca slug'a, d'in ori ce pricina, s'ar mania, atunci să aibo dreptu, ca in locu de plata, să taie nasulu la sluga.

Căti-va fetiorasi harnici s'au si incercatu a-lu slugi, dér' in urm'a urmeloru blastematulu de omu i mania pre toti si asiè neci unulu nu a scapatu netaiatu la nasu.

Vestea omului aceluia deci se latî in tóta lumea, si a ajunsu si pana la Pacal'a.

Deci Pacal'a si-pusa 'n gandu, că va cercă elu unu norocu cu acelu omu afurisitu, si-asiè déra se duse indata la elu imbiendu-i-se de sluga.

— Bine — dişe omulu celu reu — eu te priimescu, dér' să scii, că déca te vei mania, am să-ti tai nasulu.

— Fia, — dişe Pacal'a — dér' déca te vei mania tu pre mine?

— Atunci — respunse stapanulu — vei avè dreptu tu să-mi tai nasulu.

— A-poi bine, stă târgulu, — dişe Pacal'a ridiendu — si căta vreme am să te slugescu?

— Pe candu va caută cuculu mai antai, ti-s'a implini anulu — fu respunsulu stapanului.

Dupa acésta naravéla s'au dusu amendoi la cas'a satulu si spre mai mare intarire, au facutu scrisóre precum adica s'au invoitu.

— Acum'a déra te du la plugu — i dişe stapanulu. Pacal'a s'a dusu la plugu si a aratu tóta di'a, dér' stapanulu nu i-a tramisu nemieu de mancatu.

Vediendu Pacal'a, că nu-i trametu de mancatu, a luat unu sacu de samentia, si vendiendu-o la o crisma d'in apropiere, se ospetă cum se cade.

Stapanulu, care nu sciù, că ce a facutu Pacal'a, a socotitu, că dóra elu s'a si maniatu, deci sosindu sér'a a-casa l'a intrebatu, că superatu e pentru-că n'a capetatu de mancatu?

— Ba, — respunse Pacal'a — că-ci ce mi mie de o mancare.

Alt'a di era o patî asemene; ér' elu era vendù unu sacu de grâu.

— Da ce-e — l-intrebă érasî stapanulu ridiendu — nu te-ai superatu, că nu ti-am tramisu de mancatu?

— Nu face nemieu — respunse elu voiosu.
 Ast'a totu asiè mersu căte-va dile.

Intr'o di a-poi, stapanulu: a bagatu de séma, că ce face Pacal'a, deci spuse nevestei, ca să-i deie lui Pacal'a de mancatu, că de nu e mai reu.

Atunci Pacal'a dişe cătra stapanulu seu: da superatu-te-ai, stapanu?

— E, ce-mi pasa mie de căti-va saci de bucate — respunse elu muscandu-si busele.

Peste căte-va dile stapanulu dede porunca lui Pacal'a să duca gunoiu la campu.

— Unde? — intrebă Pacala.

— Ti va aretă canele, du-te numai dupa elu.

Pacala a facutu precum i s'a spusu.

Canele fiindu caldu s'a asiediatu intr'unu siantiu, deci Pacal'a descarcă gunoiulu a-colo.

Audiendu stapanulu, că ce a facutu Pacal'a, ferbea de mania, dér' pe candu lu-intrebă Pacal'a déca e maniosu? respunse, că nu.

Pre stapanulu lu-cuprinse grigi'a, deci se svatui cu muierea, că ce să faca cu Pacal'a.

— Să-i porunceaci, ca să-ti faca pana mane unu podu peste gradina, dér' asiè, ca o calcatura să fia môle, éra alt'a tare.

Porunc'a s'a datu.

Dupa ce se culcara toti, Pacal'a intră in staulu si omori tôte oile stapanului asfiedindu o óia cu fôlele, alt'a cu spinarea in susu, si éta că podulu poffitu fu gata.

Dupa ce stapanulu dedù de veste, oră să lesine, dér' totusi s'a retienutu, că Pacal'a l'a intebatu, că maniosu-e?

— Ba nu-su maniosu, că voiu cascigă eu alte oi.

Dupa atâte pagube stapanulu nu mai sciă, cum să scape de Pacal'a.

In urma a hotaritu, că mane-di nevést'a lui să se suie intr'unu pomu si să cante ca cucii, că asiè a-poi i s'a implini anulu si-oru scapă de dinsulu.

Asiè s'a si facutu.

Pacal'a inse, catielu ce érá, sciă bine, că ce cucu canta, deci dişe:

— Audi stapanu canta cuculu?

— Audu — respunse stapanulu cu graba — asiè déra ti-s'a implinitu anulu, poti merge. Ce am să-ti platescu?

— Stai, stapanu — dişe Pacal'a, — să vedu mai antaiu cuculu acel'a, că n'am vediutu cucu de candu sum pe lume. — Dicendu aceste se duse la pomu si atăt'a a scuturatu de elu, pana a caditu stapan'a si si-a ruptu unu petioru.

— Da superatu esci, stapanu — intrebă Pacal'a.

— Cum dracu să nu fiu, candu vrei să-mi omori si femeia — respunse stapanulu plinu de mania.

— Atunci — dişe Pacal'a, scotiendu brisic'a, — ada nasulu incóce! Si cu aceste i taiă nasulu.

— Vedi asiè e bine, stapanu, cuiu cu cuiu.

* * *

Alt'a di a-poi Pacal'a se duse mai departe in lume. Unde va fi ajunsu si ce a mai facutu, vi voiu povesti de alta data.

Instruarea recrutului.

Abrichter-ulu stă nainte

Si dişe cătra recrutu:

„Ai grigia si tiene 'n minte

Ce ti-'oiu spune acum' pe scurtu.

Mai antaiu vine *Stelmg*-ulu.

Hoptach. Jánó, susu, stai dreptu,

Tinde-ti manile de alungulu

Si te imfla dela peptu!

Petiórele la olalta

Strange-le, că te lovescu,

De-ti saru ochi colo 'n balta,

Unde bróscele clocescu.

Capulu susu sî peptu'-afore
 Trage-ti umerii 'napoi,
 Cà de nu, eu pan' ast'éra
 Facu d'in tine unu cimpoi!

Cauta dreptu, sî stai in pace
 Nu cum-va sà misci d'in locu,
 Cà déca alt'a n'oiu face,
 La urechii ti-'oiu pune focu!

*

Dér' sormanulu de recrutu,
 Ne potendu rabdá mai mulu
 Atâte chinzaiuri grele
 Si atâte vorbe rele,
 Si-aduse a-minte 'ndata
 De dícal'a 'ndatinata:
 „Cà déca ungi rôt'a bine,
 Se întórce ca de sine.“

Chiama-Abrichter-ulu de o parte,
 Sî-i cinstesce càtu se cade,
 Unu fiorinu, séu póte duoi, —
 Nu-se tiene-acea de noi!

* * *

Abrichter-ulu stà nainte,
 Sî d ce càtra recrutu:
 „Fii bunu, frate, tiené 'n minte
 Ce ti-'oiu spune-acum pe scurtu.

Mai antaiu *Stellung*-ulu vine,
 — Stai numa' comotu, in „*Ruht*“, —
 Ast'a trebe sà-lu scii bine,
 Sà-lu inveti pan' esci recrutu!

No sî-apoi neci cele-l-alte
 Nu sunt grele asiè de totu,
 Intr'o luna, diumate,
 Sà le 'nvetie, toti le potu!

Deci te pórtá numai bine,
 Pan'-acum' cum te-ai portatu,
 Sî-apoi grigi'a mea de tine, —
 Eu te-'oiu dá la avangiatu!“

3-p'a.

Corespondintia.

Petioru de raiu, in lun'a
 primesdieloru, anulu nedrep-
 tãtiriloru.

Cinstite cetatiene „Gur'a Satului“!

Am auditu sî dela unulu sî dela altulu, cà
 cinsti'a ta esci unu omu forte iscusitu, cu mare sfatu,
 sî cu multa influentia la locurile mai inalte, sî cã cin-
 sti'a ta grabesci spre mangaierea celoru necasiti; pentru
 acea sî alergu la Domni'a ta in necasulu meu, plinu
 de sperantia, cà me vei sî mangaiè.

Vei fi sciendu Dta, cã mai in vér'a trecuta ora-
 siulu nostru sî-perdu-se Tribunalulu, pr'in ce o
 multime de inteligenti romani ne-au parasitu, impre-
 una cu unu venitu anuale de câte-va mii; acést'a inse
 a fostu cale vale, acum ne amenintia unu perichu cu
 multu mai mare sî talietoriu in viétia. — E vorba
 sà ne perdemu d'in orasiulu nostru sî pre Santi'a Sa
 episcopulu nostru sî cu elu intregu clerulu gremiale.

Destenii ambla cu mani cu petiòre ca sà cascige stra-
 mutarea resiedintiei episcopesci la ei, promitiendu càte
 sî mai càte sî a-nume: cà voru face baserica catedrale,
 resiedintia sî seminaru, sî decum-va voru reusi cu
 acestu planu, pace de capulu nostru, unu venitu anu-
 ale de 80—100 mii floreni se duce in ventu.

Dreptu acea cinstite Dle, luandu in consideratiune
 daun'a ce ni s'ar causá pr'in acést'a stramutare, in
 numele orasiului sî tuturor armeniloru magiarisati te
 rogu, ca pe unulu, carele esci amicu cu Santi'a Sa sî
 ai votu in diet'a d'in Pesta, — recte esci membru as-
 cultatoriu a galeriei acelei'a — sà binevoiesci a ne
 spriginí in acestu perichu ce ne amenintia.

Decum-va ti va succede, atunci bucura-te, cà busu-
 nariulu a sà ti-se imple cu galbeni, de cari inca n'ai
 vediatu, n'ai pipaitu sî in busunariu-ti neci odata n'au
 petrunsu.

In speranti'a unui resultatu mibucuratoriu sî pana
 la revedere, am onóre a me subscrie

alu cinstiei tale sinceru:

V. Fergeteg de Csákányfalu
 cetatienu romann.

Lui „Bor-sem Jánó.“

„Bor-sem Jánó“ celu micutiu,
 Pilindricu de jidovatiu, —
 Sî-asta-di mane unguroi,
 Busumflatu ca sî-unu broscoiu, —
 Sbéra 'n tíera cu amaru,
 Cà: „oláhul vagyunk már“!

Dice: „colo 'n Bucuresci,
 Peste muntii romanesci,
 Domnulu *Suhr* s'a cutesatu,
 (Ca unguru adevveratu.)
 Chiaru cu propri'a sa mana,
 A scrie 'n limb'a romana
 Biletele de intrare
 Pentru circulu seu celu mare.“

Vai de mine ce necasu
 La „Bor-sem Jánó“ pe nasu,
 Cum se mira elu de tare
 Pe-asiè ceva intemplanu.

Bor-sem Jánó, Bor-sem Jánó,
 Lasa-te mai pe pianó —
 Cà, Dieu, decàtu domnulu Suhr
 Tu cu multu mai multu esci suru!

Taurhoiota Piatfa.

Intrebãri si raspunsuri.

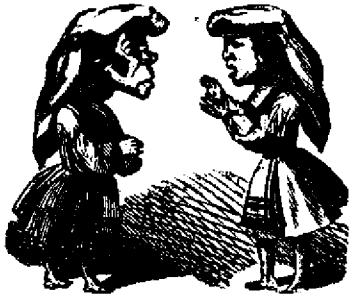
Int. — Pentru-ce a promisú óre primariulu inainte de
 alegerea sa de primariu, pre onórea sa, cà plat'a de 1200 fl.
 v. a. nu o va trage, ci o va lasá in cass'a cetãtii libere?

Resp. — Fórtè simplu, pentru-cã elu póte sà nu-si tiena
 cuventulu.

Int. — Tu Nina, pentru-ce nu-ai lueratu nemica adi?
 (intreba barbatulu pre soci'a sa.)

Resp. — Draga Nica, pentru-cã Puiutiulu, alias rud'a
 orasiului a fostu la mine sî mi-a curtenitu, scii ca totu de un'a.

TRÉNC'A SÍ FLÉNC'A

T. Vai de mine, sora draga, cà tare ai mai slabitu, de candu nu te-am vediutu. Unde ti-su pulpele cele grase, ce le aveai?

F. Sunt — in spalatura, draga!

TAND'A SÍ MAND'A.

T. Mare intieptu te tieni tu, frate Manda, rogu-te: nu mi-ai scii spune: „câti filosofi grecesci cunosci tu, sî cum focare se numescu acei'a?”

M. Sà vedi, frate, eu am auditu de 8, di: *optu*; inse cunoscu numai pre *uniculu* unulu; én stai nitielu, cum n'aibe se sî chiama? unulu este, *Thales*, alu duoile *Solon*, alu freile *Cleobolus*, alu patrule *Cheilon*, alu cincele *Periandros*, alu siesele *Epimenidis*, sî alu sieptele este — facticu — *Anacharsis*; ér' modernu pretinsulu este: alu optule, *Gorgias* (sofiato-nihilistu) *Puppos-Poppandros* megas logofetos.

T. Ba-e pace, n'ai cetitu bine istoriele germane, se vede, cà esci superficialu científico-litararo-istorico-filosofico-diplomatico-politico-canonico-bulistico-criticus; én asculta sî én sà vedi: „cei siepte sunt toti filosofi cum i numesce germanulu (némentiulu dracului) „*Wetsen*“; ér' noi cei mai neinvoati, pardonu — nededati cu nemtiésca — îi numimu „*intiepti*“; dér' alu VIII-le, adeca cu slova alu *optu-le* asiè se vede a fi „*Waise*“ dupa nemtiésca, — séu cumu asi dice-o romanesece „orfanu.“

M. Bine, bine, frate Tanda, — vedu, cà tu esci mai alu dracului decâtu toti filosofi grecesci, nemtiesci, rusesci, turcesci, sfrantiueseci, anglesesci sî chinezesci; dér' én spune mi la urm'a urmeloru: „cum de nu apare „*Gur'a Satului*“ in form'a cardinala marigóne rosia precum ne momise mai de curendu à la „*Floh*“ nemtiésca umoristu d'in *Vien'a*?”

T. Vedi, cà prostu mai esci tu, frate Manda, — séu cà te prefaci de alu dracului ce esci, de mi puni asiè intrebare grea. „Atunci va aparè, candu o va consurá filosofulu alu VIII-le grecescu d'in secululu modernu XX. *Gorgios Puppos Poppandros* sî o va aflá de adeveratu umoristica!!!“

M. No cà ti-ai gast'o, au nu sei tu, cà diusulu numai unu scopu are inca, adeca sà censuredie d'in *avocati'a ungrésca*, — sî atunci noi amu gatato cu glumele!

T. Alduésca-lu Ddieu sî toti sîntii mucenici d'in curtea vladicésca; dér' eu nu credu, ca sà mai ajungemu sî noi véculu acel'a cu chipulu lui Ddieu, póte cà vre unu uriesu nesdravenu.

T. Da mai scii ceva nou, frate Mando?

M. Dóra s'a pusu vr'unu fispanu romanu la Caransebesiu?

T. Ba nu, frate Manda, lucru sî mai mare, decandu am ajunu in tier'a lui Pist'a, s'a scumpitu piperc'a sî sapunulu.

M. Da cum asiè?

T. Da, éca asiè, cà de atuncea se transportéza cu vagóne nenumerate piparca sî sapunu d'in tier'a lui Pist'a la Caransebesiu pe sém'a trifoliului armenescu-slaninarescu sî schvabescu spre a mirosi piparc'a de necasu, cà nu potura trantí pre vitezulu *Traianu* sî spre a spalá cu sapunu rusinea pentru facerea a nenumeratelu denuntiatuni la Pute-a-pesté, inse nu o potu spalá!

M. A! acuma pricepu sî eu!

Càrtiariulu satului.

Amicului meu d'in *Bucuresci*: precum ai vediutu, celoru tramise bucurosu li-am datu locu. „*Laturomachi'a*“ o asceptu cu doru. Parerile despre lucràrele lui 3-p'a sunt la locu, asemene e sî judecat'a mea. Adres'a lui e Aletea (Elek) u. p. *Kétegyház*. Cela-l-altu teneru alu nostru se affa in *Bucuresci*, in tipograff'a lui Thiel & Weisz. Da, s'a dusu in *Romani'a*, la svatulu meu, pentru a studiè mai multu, cà-ci voiá a-ici sà se lase de carier'a sa sî sà se faca teologu. Deci fii mentore pentru elu. Ti multumescu pentru complimentele ce le faci diurnalului meu, pentru a cui esistintia me luptu cu multe neajunsuri. Cris'a ministeriale de a-colo inca nu o sciu apretini dupa adeverat'a ei insemmatate. Fii bunu esplica-te mai in detaiu. La noi este unu postu vacante de profesore la preparandia. Ce dici. Salutare fratiésca!

Színházi és Casino-egyletnek O. A lap félévi ára 4 frt, tehát 1 frtot kértünk még. Az ezidei megjelent számokat azonnal elküldtük. Kérjük jövőre a megrendelést korábban teljesíteni, hogy tájékozhasunk. Tisztelettel.

Lui *Flecea* in O. — Honor non est honorati sed honorantis, = ciufulu cînfulesce lumea. Nu ne dóre capulu de porecliturele cele neculte ale lui L. — Te rogu sî pe venitoriu, dóra ceva mai obiectivn.

Proprietariu, sî editoriu redactoru respundietoriu: **Mircea B. Stanescu.**

Publicatiuni tacsabili.

D'IN VIEN'A

toemai acum am sositu a-casa, aducendu de a-colo *diverse materii de vestminte sî articuli de moda*, de gustu delicatu, sî

dupa mod'a cea mai prospeta,

pentru

sesiunea de **primavéra** sî de **véra.**

Bolt'a sî magazí'a mea astu-feliu de nou provisionate cu materii prospete, le recomendu on. publicu in deosebita atentia, straduindu-me a-lu satisfice atátu cu puntualitatea servitiului, càtu sî cu moderarea pretiuriloru.

I. D. Doge,

negutiatoriu de pandiaria, marfuri sî lips-cane, in Aradu, largulu principalu, cas'a magistratului.